

Жалба, подадена на 13 май 2016 г. — Янукович/Съвет

(Дело T-244/16)

(2016/C 243/55)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Виктор Фьодорович Янукович (Киев, Украйна) (представител: Т. Beazley, QC)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2016/318 на Съвета от 4 март 2016 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ 2016 L 60, стр. 76) в частта, в която се отнася до жалбоподателя;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/311 на Съвета от 4 март 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ 2016 L 60, стр. 1) на основание, че не отменя Регламент № 208/2014, в частта, в която се прилага за жалбоподателя;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. В първото основание се твърди, че Съветът на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съветът“) няма правно основание, за да приеме спорните мерки. Първо, спорните мерки не изпълняват условията, необходими на Съвета за да се позове на член 29 ДЕС, и по-специално: (i) изрично изтъкнатите от Съвета цели (утвърждаване на върховенството на закона и спазването на човешките права в Украйна) са само общи твърдения, които не могат легитимно да се приемат за валидно правно основание на тези мерки; (ii) в основанието, на което Съветът се опитва да се позове, липсва каквато и да била достатъчна връзка с изискваното от обстоятелствата равнище на правораздавателен контрол; и (iii) налагането на ограничителните мерки на жалбоподателя на практика подкрепя и легитимира новия режим в Украйна, който не зачита принципите на справедлив процес и на правова държава, нарушава и е готов системно да нарушава човешките права. Второ, не са изпълнени необходимите за позоваване на член 215 ДФЕС условия, той като не е взето валидно решение съгласно глава 2 от дял V ДЕС. Трето, не е налице достатъчна връзка с член 215 ДФЕС, за да може тази разпоредба да се изтъкне срещу жалбоподателя.
2. Второто основание е изведено от твърдението за злоупотреба от Съвета с право. Реалната цел, преследвана от него със спорните мерки, не е да се постигнат изтъкнатите в тях цели или мотиви, а е по същество опит да се получи благоволенieto на настоящия украински режим (за да може Украйна да поддържа по-тесни връзки с ЕС).
3. Третото основание е изведено от твърдението, че Съветът не е представил мотиви. Посочените в спорните мерки мотиви, за да се обозначи жалбоподателят, са не само неправилни, но са формални, неподходящи и неадекватно индивидуализирани.
4. Четвъртото основание е изведено от твърдението, че по времето, когато е включен в списъка, жалбоподателят не е отговарял на критериите за това.
5. Петото основание е изведено от твърдението, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката, като е включил жалбоподателя в спорните мерки. Включвайки го отново в тях, въпреки явното разминаване между „изложените мотиви“ и релевантните критерии, Съветът допуснал явна грешка в преценката.

6. Шестото основание е изведено от твърдението, че е нарушено правото на жалбоподателя на защита и/или че той е бил лишен от ефективна съдебна защита. Освен другите нарушения, Съветът не се консултирал надлежно с жалбоподателя, преди да го включи отново в списъка, и не му е била дадена съответната възможност да коригира грешките или да предостави информация за личното си положение.
7. Седмото основание е изведено от твърдението, че е нарушено правото на жалбоподателя на собственост по член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на ЕС, по-специално тъй като ограничителните мерки са необосновано и непропорционално ограничение на тези права, понеже *inter alia*: (i) нищо не дава основание да се допусне, че средствата, с които се твърди, че е злоупотребил жалбоподателят, са изнесени извън Украйна; и (ii) не е нито необходимо, нито подходящо да се замразяват средствата на жалбоподателя, доколкото украинските власти не са дали информация в числа относно загубите, които се твърдят в рамките на образуванията и висящи по отношение на жалбоподателя наказателни дела.

Жалба, подадена на 13 май 2016 г. — Янукович/Съвет

(Дело T-245/16)

(2016/C 243/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Александър Викторович Янукович (Донецк, Украйна) (представител: Т. Beazley, QC)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2016/318 на Съвета от 4 март 2016 година за изменение на Решение 2014/119/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ 2016 L 60, стр. 76) в частта, в която се отнася до жалбоподателя;
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/311 на Съвета от 4 март 2016 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 208/2014 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна (ОВ 2016 L 60, стр. 1) поради това, че не отменя Регламент № 208/2014, в частта, в която се прилага за жалбоподателя;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. В първото основание се твърди, че Съветът на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съветът“) няма правно основание, за да приеме спорните мерки. Доводите в подкрепа на това и следващите основания са следните. Спорните мерки не изпълняват условията, необходими на Съвета за да се позове на член 29 ДЕС. Тези мерки са несъвместими с изрично изтъкнатите от Съвета цели в Решение (ОВППС) 2016/318 (утвърждаване на върховенството на закона и спазването на човешките права в Украйна). В действителност, спорните мерки не зачитат върховенството на закона и човешките права, тъй като подкрепят режим, за който няма съмнение, че не спазва човешките права и върховенството на закона. Съветът не може валидно да се позовава на решенията на украинската главна прокуратура и на украинските съдилища, по-специално тъй като те не са нито независими, нито безпристрастни, а се поддават на политическа намеса от настоящия украински режим. Украинските власти са нарушили многократно презумпцията за невинност, на която жалбоподателят може да се позовава.
2. Второто основание е изведено от твърдението, че Съветът е злоупотребил с правомощията си. Реалната цел, преследвана от него със спорните мерки, е и винаги е била да се получи благоволенieto на настоящия украински режим и да се увеличи неговото политическо влияние, което не представлява адекватно упражняване на съответните правомощия.